

Adopce na dálku

Od listopadu 2022 do února 2023 můžete opět přispět na podporu vzdělání chudých indických dětí.

„Vzdělání je ta nejsilnější zbraň, kterou lze změnit svět.“ — Nelson Mandela

Letohradská farnost ve spolupráci s Oblastní charitou podporuje 10 dětí z chudých oblastí Belgaum a Bangalore. Roční náklady na studium jednoho dítěte jsou 6.500,- Kč. Pokud byste chtěli dětem přispět, můžete tak udělat do **pokladniček**, které jsou umístěny v budově Charity, Na Kopečku 356 v Letohradě a v kostelech na Orlici, v Lukavici, v Mistrovicích a v Letohradě, nebo na **účet** OCHUO 831240611/0100 s VS 911011.

Děkujeme za Vaši podporu.

S projektem Adopce na dálku začala Charita v České republice v roce 2000. Projekt je založen na tom, že konkrétní dárci poskytnou konkrétnímu dítěti z chudé země (např. Haiti, Uganda, Indie) určitou částku na jeho vzdělání. Diecézní charita Hradec Králové, pod kterou organizačně patří naše Oblastní charita ÚO, zajišťuje adopci na dálku pro indické děti z diecézí Belgaum a Bangalore ve státě Karnataka.

Adopce na dálku je v Čechách poměrně oblíbená, protože se relativně rychle vidí výsledky. Člověk je během několika let svědkem, jak jeho adoptivní dítě vystuduje, sežene zaměstnání a zařadí se do společnosti. Jsou i „odvážlivci“, kteří podporují dítě od školky, tedy 12 let, ale lze si vybrat i starší dítě, kterému chybí do ukončení školní docházky třeba dva, čtyři roky. Záleží na možnostech dárce. Adoptivní rodiče platí ročně minimální částku 6.500 Kč, a z ní je dítěti hrazeno školné a uniforma, dále základní zdravotní péče, výlety, tábory a dárek na Vánoce. Naprostá většina indických rodičů to vnímá jako velkou šanci pro své děti a jsou za to vděční, protože díky vzdělání mohou sehnat dobré zaměstnání. Člověk bez vzdělání práci těžko shání a je odsouzen jen k nádeničině bez jistoty, že dostane zapláceno. Děti, které v Indii chodí do školy, mají už po dvanácti letech školní docházky určitou kvalifikaci.

Děti do projektu vybírají indiští partneři, kteří nejchudším vesnicím nabídnou, kolik dětí v daném roce mohou do projektu zapojit, a oni sami, tedy zástupci obce a farář, děti vyberou. Jednoduše řečeno, bývají to ti nejchudší z nejchudších.

Indie je velmi chudá země, chudoba je vidět na každém kroku. Je to úplně jiný svět, než na co jsme zvyklí, lidé tam mají zcela jiné myšlení. Indové pomůžou své vlastní rodině, která je mnohdy velmi široká, ale co je za ní, je nezajímá. A to je věc, kterou tam vnáší právě katolická církev – pomoc nad rámec své rodiny, pomoc člověku, který je vedle mě. Jak tedy Indové vnímají katolickou církev, nemají pocit, že jsou násilně nuceni do tohoto našeho náboženství? Lidé se skrze projekt neobrací na katolickou víru. Pomáhá se všem bez rozdílu vyznání a bez podmínky stát se křesťanem. Lidé v Indii vnímají katolickou církev pozitivně. Dříve či později na dveře biskupství zaklepe každý, kdo potřebuje pomoc. Podle slov arcibiskupa Morase z Bangalore katolickou církev takto berou už od dob kolonií a působení Františka Xaverského v Indii. Tehdy Indové vnímali přítomnost evropských kolonizátorů jako zotročování, ale na druhé straně misionáři pro ně byli velkou oporou.